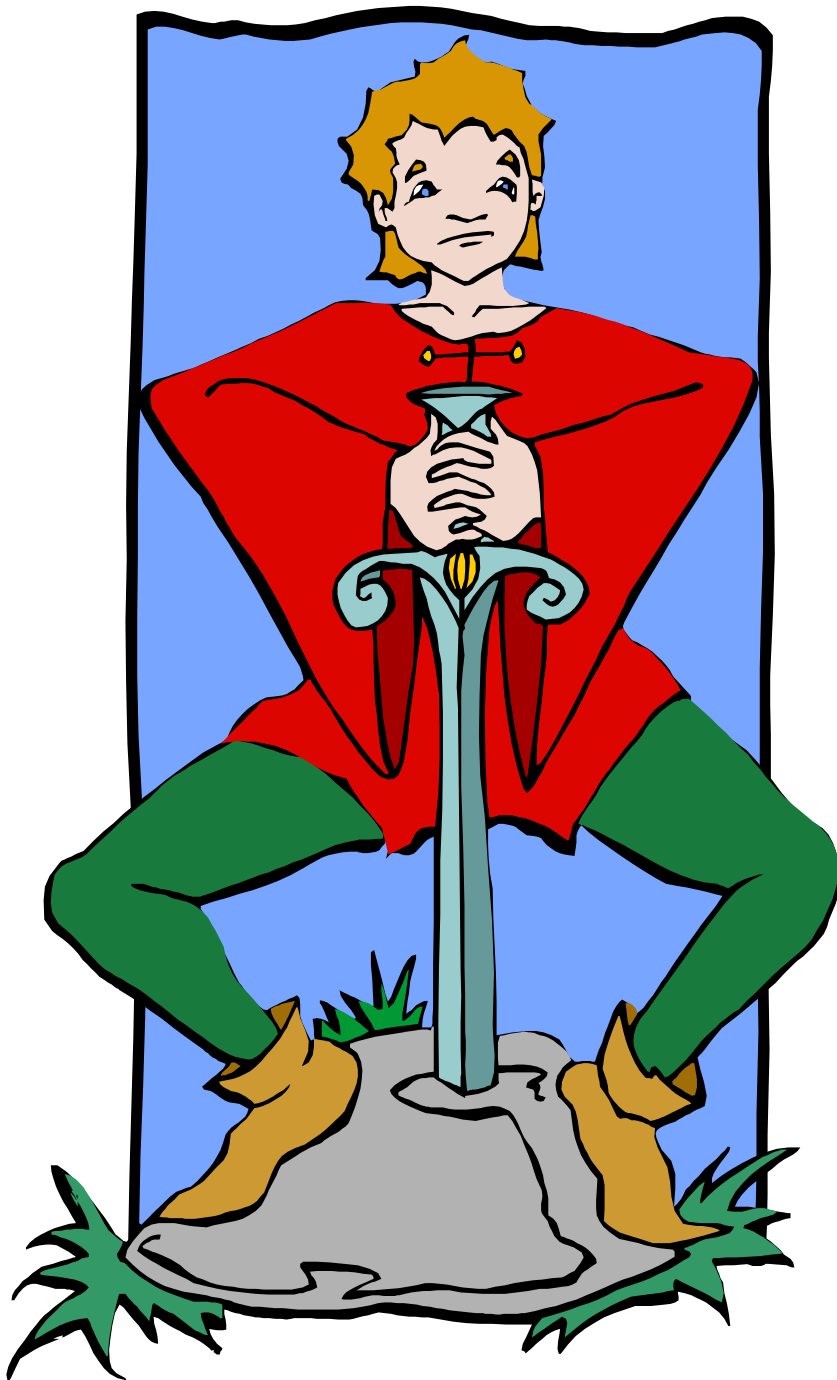


El rei Artur



ESCENA 1^a

(El teló està tancat. Apareix en Merlí.)

Merlí: La llegenda diu que l'últim rei d'Anglaterra, perseguit pels seus enemics, just abans de morir, clavà la seva espasa, Excàlibur, en una pedra. Cap dels seus enemics la va poder treure mai. El primer home o dona que la tregui, serà el nou rei d'Anglaterra.

(Marxa i s'obre el teló. Es veu un bosc, i al mig, una pedra amb l'espasa clavada. Van apareixent Artur, els pagesos, Merlí els cavallers 1 i 2, Kane i Uryens. Merlí s'acosta a l'espasa.)

Merlí: I bé, qui vol ser el primer en provar de treure Excàlibur de la pedra i convertir-se en rei?

Kane: Seré jo, Kane de Maine, qui arrenqui l'espasa d'una vegada per totes. *(Es va acostant.)*

Pagès 1: Doncs ja seria hora. Ja fa 37 anys que estem sense rei.

Pagès 2: Aquesta situació no es pot aguantar. Tothom fa el que li dóna la gana.

Artur: Sembla bon home, aquest Kane...

Pagès 2: No te'n fiïs, aquests cavallers, tots són iguals.

Pagès 1: Primer tots molt simpàtics, però després, "*si te he visto no me acuerdo*".

(En Kane agafa l'espasa i comença a fer força.)

Uryens: Va, Kane, tu pots! *(En Kane no ho aconsegueix. Els cavallers se'n riuen.)* Estira!

Kane: Ho sento, no he pogut.

Uryens: Doncs ara ho provaré jo, Uryens de Mig.

Pagès 3: Ja estem com sempre. Tots ho proven, però cap ho aconsegueix. Quina desgràcia!

Pagès 4: Em sembla que seguirem sense rei, una vegada més. Estem perdent el temps.

(Uryens ho prova però tampoc la treu.)

Uryens: No hi ha manera, Kane. És impossible!

Cavaller 1: Quina colla de dèbils! Si no teniu força, no ho intenteu.

Cavaller 2: No feu res més que el ridícul. No sou capaços d'aixecar ni un pèsol del terra...

Cavaller 1: Ara veureu el que és bo. Deixeu pas al futur rei! Vaig a treure l'espasa amb una sola mà!

Cavaller 2: Sí... Demostra qui és el més poderós!

Pagès 5: Amb aquesta xuleria, no podrà ni moure-la un dit...

Pagès 4: Més ens val, perquè amb aquest de rei, encara estariem pitjor que ara.

Pagès 3: Mireu, mireu... Anem a riure una mica...

(El cavaller ho prova però cau a terra sense aconseguir res. La gent es desanima i s'aparten.)

Artur: Quina llàstima, no, Merlí? Cap dels cavallers ha pogut amb ella. Mai arribarem a tenir un rei com els d'abans.

Merlí: És que potser no cal ser cavaller per fer-ho, jove Artur. De vegades, les coses més fantàstiques les aconseguixen les persones més humils.

Artur: Com? Què vols dir? *(Es gira cap al públic)* Jo podria? No, no pot ser! Un noieta com jo... Escolta, Merlí...

(Però Merlí ha marxat. Artur va cap a l'espasa i la toca. Se n'aparta i s'asseu tot reflexionant.)

ESCENA 2^a

(Es manté l'escena. Apareixen ara en Igrayne, les tres donzelles i el cavaller 3. Comencen a cantar.)

Un altre cop, i ja en van cent nou

aquesta espasa no la treu ningú.

Cap cavaller, vingui d'on vingui

ho aconseguix, no la treu ningú.

Ja pot ser fort, el més fort de tots

que quan ho intenta no la treu ningú.

Amb una mà, entre vuit homes

per molt que estirin, no la treu ningú.

I ja estem tips, i ja estem farts

volem un rei per governar!

Aquest país el necessita

qui la tregui ho serà!

Mes decebuts, estem tots ara

aquesta espasa no la treu ningú.

Al futur rei esperarem

i fins que arribi, no la treu ningú.

(Es reuneixen per grupets. Artur va cap a l'espasa, l'agafa i la treu)

Artur: Ai, la mare! *(La torna a clavar, però un pagès l'ha vist.)*

Pagès 1: Ha tret l'espasa! Aquest noi ha tret l'espasa!

Pagesos: Oooooh!

Cavaller 3: Però què dius, noi, això és impossible! Si només és un camperol!

Uryens: És veritat, això, l'has tret?

(L'Artur torna a treure l'espasa i l'ensenya. Els pagesos, Uryens i Igrayne s'agenollen.)

Cavaller 2: No! De cap manera! Tu no pots ser el rei d'Anglaterra! Va, dóna'm l'espasa i fem veure que no ha passat res.

Cavaller 1: A tu? I per què a tu? Per què no a mi?

Kane: A veure, senyors! Prou de discussions! El què cal ara, és fer-li veure a aquest noi que ell no pot ser el rei.

Igrayne: I Per què no? La història diu que qui tregui l'espasa serà el rei. Si l'ha treta el... el...
Perdona, com et dius?

Artur: Artur, senyor.

Igrayne: Doncs si l'ha treta l'Artur, l'Artur ha de ser el nostre rei. I jo el penso servir i defensar!

Uryens: I jo també!

Cavallers: Doncs nosaltres no!

(Tots comencen a treure les espases. Arriba en Merlí.)

Merlí: Senyors, senyors... No es posin nerviosos... Jo guiaré l'Artur en el seu camí i l'ensenyaré a ser un bon rei.

Cavaller 1: El què faltava! Un bruixot a la cort! Si avui ha de sortir un rei d'aquí, serà un cavaller i ell no ho és!

Cavaller 3: Acabem amb ell! El primer que agafi l'espasa serà el rei!

Artur: Quiets! Teniu raó! No puc ser rei si no sóc un cavaller. Cavaller Kane! Aquí té l'espasa.

Ordenni'm cavaller.

(L'Artur s'agenolla davant Kane.)

Uryens: Però què fa?

Igrayne: Està boig?

Merlí: Espereu!

Cavaller 2: Talla-li el cap, Kane!

Cavaller 3: Queda't l'espasa, sigues tu el rei!

(En Kane es mira l'espasa, es mira l'Artur, dubta, l'aixeca i el nomena cavaller.)

Kane: En el nom de Déu, Sant Miquel i Sant Jordi et concedeixo el dret de ser armat cavaller i el deure d'impartir justícia.

Artur: És un deure que compliré com a cavaller, i com a rei.

Kane: Aixequi's, rei Artur!

(Tothom s'agenolla. Però els tres cavallers de seguida marxen.)

Pagès 4: Què voleu que fem?

Artur: Doncs primer construirem el castell més bonic d'Anglaterra. I el seu nom serà Camelot.

Donzella 3: Visca el rei Artur!

Tots: Visca! *(Els pagesos van a fer-li els petons a la mà. Es tanca el teló.)*

ESCENA 3^a

(Amb el teló tancat, Sir Cuit i Sir Culin caminen pel davant.)

Sir Cuit: Veus res sospitós, Culin?

Sir Culin: No, Cuit. Em sembla que el camí fins a Camelot està lliure d'entrebancs. No sé perquè el rei ens fa explorar el terreny.

Sir Cuit: Tens raó. Ja fa deu anys que Artur és el rei, i des de llavors que la pau regna a tot el país. Anem a dir-li que pot venir cap aquí.

(Se senten crits)

Sir Culin: Has sentit? Ràpid, algú està en perill!

(Marxen cap a dins. S'obre el teló. És bosc. Hi ha en Mordred, els cavallers 4 i 5, i Ginebra i les tres donzelles lligades. Paren de caminar i les fan seure. Elles no paren de gemegar.)

Mordred: Descansarem aquí una estona. A veure si aquestes fleumes callen d'una vegada.

Cavaller 4: Estem massa a prop de Camelot, Mordred. Ens podríem trobar el rei o un dels seus cavallers.

Mordred: A mi no em fan por ni el rei ni ningú. Vosaltres, pareu de gemegar!

Ginebra: Deixa'ns anar, malànima!

Cavaller 5: Caram! Quin vocabulari més groller que gasta la senyora! Hauríeu de ser més delicada en les vostres paraules.

Ginebra: On ens porteu? Volem saber què voleu de nosaltres!

Donzella 1: Calla, Ginebra, no diguis res! Ves a saber què ens faran si no callem...

Donzella 2: Si ens queixem encara serà pitjor! Ens podrien abandonar al mig del bosc!

Ginebra: No em quedaré pas amb els braços creuats davant d'aquests bergants!

Cavaller 4: Amb els braços creuats no, senyora... lligats!

Donzella 3: Estem perdudes!

(Arriben Sir Cuit i Sir Culin)

Sir Culin: Què nassos està passant aquí?

Donzella 3: Salveu-nos, si us plau! Aquests homes ens tenen captives!

Donzella 1: Ens han apressat quan érem al riu prenent el sol i parlant de les nostres coses.

Cavaller 5: Calleu, bruixes!

Mordred: Caram, caram, Sir Cuit i Sir Culin... Què se us ha perdut per aquí?

Sir Cuit: Hem sentit cridar unes senyores. No seran per casualitat aquestes que porteu lligades aquí darrere? Va, deixeu-les anar ara mateix!

Mordred: Qui ho ordena? Vosaltres dos? Nosaltres som tres.

Sir Cuit: No pateixis, darrere nostre ve el rei, que torna a Camelot.

Cavaller 4: El rei! Mordred, deixem-les anar, ràpid!

Mordred: Però si les anàvem a deslligar quan heu arribat! Només estàvem fent un joc.

Donzella 2: Un joc? Quin joc més bèstia! Però què s'ha cregut? *(Els cavallers les deslliguen)*

Mordred: Bé, senyores, ha estat un plaer. I vosaltres dos, ens veurem aviat al castell!

(Marxen d'escena i per l'altra banda arriba el rei Artur.)

Rei Artur: Què passa aquí, nois? I qui són aquestes donzelles tan maques?

Sir Cuit: En Mordred, que tornava a fer de les seves, majestat.

Ginebra: I gràcies a aquests valents cavallers ara podem anar cap a Camelot amb vostè.

Rei Artur: Aaaaah... I tu qui ets?

Ginebra: Ginebra, la filla d'en Kane. Vaig al castell a veure mon pare.

Donzella 3: I nosaltres som les seves amigues de l'ànima, majestat.

Rei Artur: Encantat, Ginebra. Anem cap a Camelot, doncs.

Donzella 1: Quin rei més ben plantat, eh, Ginebra?

Ginebra: És guapot, sí, guapot i molt agradable.

(Marxen d'escena.)

ESCENA 4^a

(Surten caminant el rei Artur, Merlí, Igrayne i Sir Culin.)

Igrayne: Qui ho hauria de dir que abans d'acabar l'any, el nostre rei es casaria...

Sir Culin: Sí, noi... I ara tots a córrer per fer el regal de noces, comprar el vestit...

Rei Artur: No m'enteneu, amics... Si veiéssiu Ginebra amb els meus ulls ho entendríeu tot.

Igrayne: És clar... l'hem de mirar amb ulls d'enamorat... d'atontat...

Merlí: Però... què és això?... Com podeu parlar d'aquesta manera al vostre rei!

Rei Artur: Tranquil, Merlí, tranquil... Un rei no és intocable. Deixa'ls que riguin, si volen.

Jo ja tinc el què volia, una dona com Ginebra compartint el regne amb mi.

(Mentre parlen ha aparegut en Lancelot i en Perceval.)

Lancelot: Fixa't, Perceval, quina colla més pintoresca tenim aquí al davant.

Perceval: Un bruixot i tres cavallers xerraires.

Sir Culin: Compte amb el què dieu! Aquest bruixot és en Merlí, el mag més poderós de la terra, i

ell és el mismíssim rei Artur!

Perceval: Sí home! I jo sóc el Bustamante....

Igrayne: Insolent! Pagaràs cara la teva gosadia!

Rei Artur: Tranquils, senyors, tranquils... Si aquests amics no creuen en les persones, potser creuran en les espases! (*Treu Excàlibur.*) Sabeu què és això?

Perceval: El ganivet per tallar el pa?

Lancelot: Calla, Perceval! És Excàlibur! És cert! És el rei Artur! (*S'agenollen els dos.*)

Rei Artur: Aixiqueu-vos, aixiqueu-vos. Sou força valents, tot i que tingueu unes llengües massa llargues. Però tinc l'estranya sensació que teniu motius per mostrar-vos tan atrevits.

Lancelot: Ens haureu de perdonar, senyor. Venim de les terres del nord on les coses no van tan bé com per aquestes contrades.

Rei Artur: No van bé? Què passa? Em pensava que tot el regne estava en pau...

Perceval: I ho estava, senyor. Però fa cosa d'un mes va arribar una bruixa a les nostres terres i està turmentant tot el poble. En Lancelot i jo vam marxar per venir a buscar ajuda.

Merlí: Una bruixa, dius? Sabeu el seu nom?

Lancelot: Morgana, senyor. La coneix?

Merlí: N'havia sentit a parlar. I sempre malament. Té el cor ple d'odi, ràbia i fúria.

Igrayne: Doncs a per ella! Per fi una mica de moviment i lluita! Ja m'estava encarcerant!

Rei Artur: Sir Culin, busqueu tots els cavallers més fidels i valents que trobeu. Porteu-los a Camelot. Allà pensarem què cal fer.

Merlí: Majestat, què li sembla si reunim els millors cavallers al voltant d'una taula rodona, formant així una germandat invencible per qualsevol enemic?

Rei Artur: És una bona idea, Merlí. Igrayne, encarrega't de trobar el fuster i que comenci a serrar!

Perceval: I nosaltres què fem? Tornem a casa?

Rei Artur: Vosaltres dos veniu a Camelot. També sereu cavallers de la taula rodona!

ESCENA 5^a

(Som dins el castell. La taula rodona ja està feta. Hi ha en Lancelot, Perceval, Igrayne, Kane, Sir Cuit, Sir Culin, Uryens i les tres donzelles.)

Donzella 1: Què valent, Sir Lancelot! I com vau fugir d'aquell drac?

Lancelot: Vaig arrossegar-me per tota la cova sense que em veiés i vaig sortir corrents com un esperitat.

Kane: Caram, Lancelot, has passat més aventures que l'Indiana Jones!

Perceval: Ui! I no us n'ha explicat ni la meitat de la meitat de la meitat!

Donzella 2: Totes les donzelles d'allà on veniu deuen estar coladetes per vostè... Deu tenir centenars de pretendents.

Sir Cuit: Més o menys tantes com les que hi ha aquí ara!

Donzella 3: Aaaai... No sigui poca-solta, Sir Cuit! Només admirem les seves gestes. És un heroi!

Igrayne: Mireu! Ja arriben el rei i la reina!

(Entren Artur i Ginebra. Tots s'agenollen.)

Ginebra: Noies, veniu, que els nostres cavallers han de parlar de guerres i batalles. *(S'arraconen una mica.)*

Rei Artur: I bé, Uryens, heu descobert alguna cosa?

Uryens: La bruixa Morgana està reunint un grup de cavallers rebels i s'acosten de mica en mica cap a Camelot. Els ha estat mentint per tal que s'uneixin a ella.

Sir Culin: Hem d'acabar amb ella abans que arribi aquí!

(Entra Mordred)

Mordred: Perdó, perdó... Em sembla que arribo una mica tard!

Kane: Què fas aquí, Mordred? Ningú t'ha convidat!

Mordred: Jo també sóc un cavaller del rei!

Rei Artur: Sí, Mordred, però ja fa temps que et vas allunyar del camí de la justícia. No ets res més que un farsant!

Mordred: Si us referiu a l'incident amb aquelles senyoretetes, ja està tot oblidat!

Ginebra: Nosaltres no ho hem oblidat!

Donzella 3: Mentider!

Donzella 2: Fals!

Donzella 1: Impostor!

Lancelot: Mordred, en nom del rei i dels cavallers de la taula rodona, t'expulsem de Camelot, i no cal que tornis més!

Mordred: No em podeu fer això! *(Comença a treure l'espasa, però tots els cavallers també la treuen.)* Tornaré!

(Mordred se'n va enrabiad.)

Sir Cuit: Ens hem guanyat un nou enemic.

Rei Artur: Va, senyors, anem per feina!

ESCENA 6^a

(Bosc. En escena Morgana i els cinc cavallers. Arriba Mordred)

Morgana: Com ha anat, això, Mordred? No torneu massa aviat?

Mordred: No s'ho han empassat, Morgana. M'han fet fora del castell com a una rata.

Morgana: Què et pensaves? Són massa llestos! Però aviat se'ls acabarà la sort!

Mordred: Així, seguim amb el pla previst?

Morgana: És clar! Atacarem tots els pobles fins arribar a Camelot!

Cavaller 3: Però... amb aquesta germandat que han creat, la de la taula rodona, s'han fet molt poderosos!

Morgana: Per això estic jo, pallús! Amb els meus sortilegis, us faré un conjur que us tornarà invencibles! Cap espasa us traurà la vida!

Cavaller 2: Què vol dir? Serem immortals? Txatxi!

Morgana: Va, agenolleu-vos! *(Els cavallers i Mordred s'agenollen.)* A – se – re – jé – ja – de – jé,
cossos de ferro jo faré... A – se – re – jé – ja – de –jà, ni una espasa se us clavarà!
(Sona un tro de fons.)

Cavaller 1: Ja està? Som immortals? Ningú ens pot fer mal?

Cavaller 4: Jo no m'ho empasso.

Mordred: Provem-ho! *(Treu l'espasa i li clava al cavaller 4. No passa res.)*

Cavaller 4: Sóc viu! Som invulnerables!

Mordred: Morgana, gràcies a la teva màgia acabarem amb el rei Artur i la seva grupet de cavallerets d'estar per casa. Nois, a per ells! *(Marxen tots cridant.)*

ESCENA 7^a

(Sona una música de ball, s'obre el teló i som dins el castell. El rei i la reina, Merlí, els cavallers de la taula rodona i les donzelles estan fent una festa. Menys Merlí, tots ballen la dansa fins que acaba.)

Sir Cuit: A veure! Silenci! Escolteu-me tots! Vull donar les gràcies al nostre rei per haver organitzat aquesta festa!

Tots *(criden)*: Sí! Visca el rei! Visca!

Rei Artur: Amics, ja sabeu que demà marxarem a derrotar aquesta amenaça que se'ns tira a sobre. Així que la reina Ginebra i jo vam pensar que estaria bé celebrar abans aquest banquet per tal de reunir forces.

Merlí: La batalla que s'acosta és molt dura. Seria bo que anéssiu tots a descansar!

Ginebra: D'acord, però abans cantem el nostre himne. Merlí, fes màgia i crea música per nosaltres!

Tots: Au cavallers, cantem ben fort
l'himne de la taula rodona
la que ens uneix a Camelot.

Ets rei Artur, el nostre cap
per tu donem les nostres vides
i el teu regne defensem.

L'espasa màgica tens tu
Excàlibur és el seu nom
i amb ella vencerem.

I si algun ximple no vol pau
mirem de fer-lo raonar
si no podem, desembeinem! *(Criden)*

ESCENA 8^a

(Som al bosc de l'espasa. Apareixen els pagesos, aterrits.)

Pagès 4: Els veieu? Encara ens segueixen?

Pagès 3: No ho sé, no ho sé... Però amaguem-nos igualment per si un cas ens troben.

Pagès 1: I on et vols amagar, sota una pedra?

Pagès 2: Però, què els hi hem fet a aquesta gent? Per què ens han cremat les cases i els conreus?

Què volen de nosaltres?

Pagès 1: No ho sé, però res de bo, segur. Un de nosaltres hauria d'anar a buscar ajuda.

Pagès 5: Ja hi vaig jo! Torno de seguida!

(I se'n va corrents, al mateix temps que entren els cavallers i Mordred.)

Cavaller 5: Caram, caram... Qui hi ha aquí? Uns pagesos esporuguits! On us penseu que aneu?

Pagès 4: Pietat, senyors, farem el què vulgueu, però no ens mateu!!

Mordred: Matar? Qui ha parlat de matar? Quines paraules més... lletges!

Cavaller 3: Ah, no?

Cavaller 2: Llavors, què fem aquí?

Mordred: Necessitem més soldats amb nosaltres per tal de vèncer els cavallers del rei. Algun voluntari?

Pagès 3: És que el rei és molt bo...

Cavaller 4: Romanços!!

Cavaller 5: Quina llàstima! Al final sí que haurem de fer anar les espases.

(Arriba el pagès 5 amb Sir Cuit i Perceval.)

Perceval: Quiets on esteu, maleïts! Vosaltres, sortiu d'aquí! *(Els pagesos marxen.)*

Mordred: Què tenim aquí? Si són Sir Cuit i Perceval... Quina il·lusió que NO em fa tornar-vos a veure!

Sir Cuit: No us acosteu més si no voleu rebre de valent!

Cavaller 2: Vosaltres sou dos i nosaltres sis. Per què no marxeu abans que us foradem?

Perceval: Sabeu perfectament que podem amb vosaltres amb els ulls tancats, així que no provoqueu!

Mordred: Ah, sí? Mireu, com que no m'agraden les injustícies, lluitarem dos contra dos. Què us sembla?

Sir Cuit: Que aviat us en penedireu!

(Treuen les espases, i lluiten contra els cavallers 1 i 3. Quan porten una estoneta, s'aparten.)

Perceval: És impossible! Li he clavat l'espasa quatre o cinc vegades!

Sir Cuit: I jo l'he mort tres cops! Però no ens rendim!

(Quan Sir Cuit torna a la càrrega, en Mordred li clava l'espasa i cau.)

Perceval: Cuit!

Mordred: Marxa, Perceval, i digues-li al rei que això és el què us passarà si no us rendiu abans de tres dies.

(Els cavallers se'n van i deixen sols a Perceval amb Sir Cuit estirat.)

ESCENA 9^a

(Dins el castell, el rei Artur i Merlí estan parlant.)

Merlí: Aquesta nit no he pogut dormir. He tingut un malson esgarrifós. Em sembla que aquesta bruixa Morgana té més poders dels què ens pensem.

Rei Artur: No sé si ha estat bona idea això d'enviar els cavallers per parelles a descobrir on són els nostres enemics. He tingut la impressió que no tornaven tots.

(Entren Sir Culin i Uryens.)

Uryens: Majestat, hem resseguit tots els camins de l'est i no hem vist a ningú perillós.

Sir Culin: Siguin on siguin Mordred i la seva trepa, no vindran de l'est.

(Entren Lancelot, Kane i Igrayne)

Lancelot: Doncs pel nord tampoc. Em sembla que han agafat un altre camí des de l'última vegada que els vam veure.

Kane: Pel sud tampoc els hem trobat.

Igrayne: Se'ls ha empassat la terra.

Merlí: Encara queden Perceval i Sir Cuit. Ells van anar a donar ullada per l'oest.

Rei Artur: Si no sabem on s'amaguen, ens poden sorprendre en qualsevol moment.

(Arriba Perceval portant Sir Cuit en braços. Tots fan exclamacions de sorpresa.)

Uryens: Perceval! Què ha passat?

Perceval: Majestat, són al bosc de l'oest. Estaven destruint un poble i ho vam intentar evitar. Però alguna bruixeria els protegeix. En Cuit i jo els vam clavar les espases i no van morir.

Rei Artur: I Sir Cuit? Qui l'ha mort?

Perceval: Va ser Mordred, senyor. No va tenir ni un bri de misericòrdia.

Igrayne: Això és terrible! Si són immortals, com els podrem vèncer?

Merlí: Això és cosa meva. Aquesta Morgana ja pot ser tot lo bona que vulgui, però no pot superar la meva màgia ni de broma. Aniré a trobar-la demà a trenc d'alba. Vosaltres ataqueu Mordred i els seus a mig matí.

Rei Artur: Ja ho heu sentit! Deixarem que la mort de Sir Cuit sigui en va?

Tots: No!

Rei Artur: Agafeu les armadures. Anem a la batalla!

(Marxen d'escena tots cridant.)

ESCENA 10^a

(Som al bosc. Morgana està preparant una poció.)

Morgana: On dimonis he posat les arrels de mandràgora? Juraria que les havia deixat aquí. On són? Aaaaah! Me les havia posat a la butxaca! A veure... Ara he de llençar els ulls de gripau. Ui, d'això sí que no en tinc... Vaig a caçar-ne un allà a la bassa.

(Morgana desapareix per un costat i entra en Merlí.)

Merlí: Renoi! Si està preparant la poció per fer-se invisible! Ja, ja, ja... Quina sorpresa s'emportarà! Si li afegeixo aquests pèls d'unicorn coix, es convertirà en la poció per fer-se petita. Faré veure que no la veig, i ja veurà, ja...

(Merlí torna a marxar. Torna a aparèixer Morgana. Llença els ulls de gripau.)

Morgana: Ja està! Ara seré invisible i podré fer el què vulgui! Ji, ji, ji, ji... Però... qui ve per allà? Si és en Merlí! Ràpid, em prendré la poció! Així el podré escanyar sense que em vegi.

(Morgana es pren la poció i es pensa que es fa invisible. Entra Merlí i fa veure que no la veu.)

Merlí: Uhhmm... Em sembla que per aquí ha estat la Morgana aquella. Però on deu ser ara? Ei, bruixa avorrida, on ets?

(Es posa de cara al públic. Morgana s'acosta per darrera, i quan està just a tocar, en Merlí es gira i l'agafa pel coll, tot portant-la cap a un cantó de l'escenari.)

Merlí: Què et pensaves, bruixa de pa sucat amb oli? Que podies amb Merlí, el més gran dels mags de la terra? A qui vols donar lliçons, tu? Salacabula, màgicabula, bibidi babidi bú!

(Morgana s'ha fet petita i en Merlí encara l'està agafant.)

Morgana: Deixa'm anar, Merlí!

Merlí: Amb el mal que has fet? Avui és la teva fi!

(Es gira i la llença a l'olla. Marxa d'escena.)

ESCENA 11^a

(Som al bosc prop de Camelot. Mordred i el rei Artur apareixen, un per cada banda. Darrere seu, els seus respectius cavallers.)

Mordred: Fa un bonic dia per deixar de ser rei, no creus?

Rei Artur: Em sembla que estàs equivocat. No penso deixar de ser rei. I a més a més, em deslliuraré d'unes paparres que em molesten.

Mordred: No hauries de parlar així abans de perdre el teu cap.

Rei Artur: Estàs molt segur de les teves possibilitats, Mordred. Recorda que jo tinc Excàlibur.

Mordred: I jo sóc invencible!!

(El rei s'acosta i li fa una esgarrinxada amb l'espasa.)

Mordred: Oooh! No és possible! M'has ferit! Però... Morgana...

Rei Artur: Morgana ja no existeix, Mordred. Prepara't pel final.

Mordred: Nooo! A per ells!

(Hi ha la batalla. Van caient un a un fins que queden el rei i Mordred. El rei venç Mordred.)

Igrayne: Victòria!

Tots: Victòria!

Rei Artur: Amics, a Camelot, que la pau torna a regnar al nostre país.

Kane: Visca el rei Artur!

Tots: Visca!

Lancelot: I els cavallers de la taula rodona!

Tots: Visca!

FI